

Pont de Molins recupera l'antic monestir de Santa Maria del Roure

Més de deu anys d'obres han permès recuperar el conjunt, que tindrà usos culturals . El santuari va ser durant segles lloc de peregrinació i s'hi explicaven històries de miracles com el de la verge que suava

L'històric monestir de Santa Maria del Roure, al cim de la serra de Tramonts, guarda entre les seves pedres el passat de monjos agustinians, pelegrinatges i fets miraculosos que feren d'aquest indret un dels més venerats de la comarca. El mes passat es va acabar una llarga restauració en la qual han intervingut la Generalitat i la Diputació de Girona. La canònica espera ser ara un referent per a activitats culturals, com concerts. També es planteja algun tipus de concessió que permeti treure'n un rendiment per conservar el conjunt.

L'alcalde de Pont de Molins, Josep Fuentes, constata que han estat uns treballs curosos per refer, des de les pròpies pedres del monument, tot el conjunt. Fuentes espera poder-lo gaudir amb activitats i fer-hi visites guiades.

El conjunt està situat al nord-oest d'un poble que va néixer del nucli de Molins. Sobre el nucli va dominar primer el monestir de Sant Pere de Rodes. S'aixecaren els castells de Molins i Montmarí, i més tard el Priorat Agustinià de Santa Maria del Roure, relata Ferran del Campo a Història del Priorat de Santa Maria del Roure. Els censos es cobraren fins al segle XIX.

L'ordre dels agustinians es va instal·lar en aquest indret, on les restes més antigues són d'una església romànica. Va néixer el Priorat de Santa Maria del Roure (XIII), el que fou monestir i santuari. Està protegit com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL).

Al segle XV, a causa de la guerra, l'església i altres edificis del priorat estaven en un estat ruïnós i, posteriorment, a través d'almoines, es va reparar. Sobre l'església romànica se'n construí una d'estil gòtic. Ferran del Campo esmenta que a l'indret s'hi van produir fets miraculosos que el van convertir en lloc de pelegrinatge. La imatge de la Verge té un paper clau en la seva veneració.

Es va encarregar una nova imatge de la Verge del Roure (hi havia una talla romànica) que va arribar entre 1440 i 1470, feta d'alabastre. Abans de fugir, els monjos, durant les guerres remences, la van amagar a dins d'un gran roure. Un toro del mas Jordà bramava i gratava la terra, «fet que cridà l'atenció dels pastors que escorcollaren

l'arbre i feren el descobriment» anys més tard. Els miracles i la devoció per aquesta Verge continuaren amb altres episodis. Es va arribar a reconèixer oficialment el miracle de la Verge que suava. Va ser trencada el 1936 per un veí de Llers.

El monestir va acabar abandonat i va patir diversos espolis, un dels darrers el 1984: les dovelles de la porta principal i un dels escuts. L'Ajuntament el va adquirir als anys vuitanta i es va iniciar una de les primeres neteges i reconstruccions. El 2009 hi començaran excavacions arqueològiques i fins avui s'ha treballat en una restauració que ara espera fer reviure el passat i gaudir d'aquest patrimoni i l'entorn natural.

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2021/04/19/pont-molins-recupera-laposantic-monestir/1100629.html?utm_source=rss